

* * * * *

In de zomer van 1980 werd het eerste gedeelte van het driefasen project afgerond en kon met de tweede fase worden begonnen. Het tweede nieuwbouwcomplex zou evenals het eerste complex qua indeling, ruimte en benodigde voorzieningen volledig aan de woon- en behandel-eisen voor de patiënten voldoen. Deze kliniek was voor de afdelingen Kennemerland 2 en Beemsterland bestemd. Nadat in april 1981 de eerste steen voor fase 2 was gelegd, wordt be-schreven hoe met het resterende deel van het Nieuwe Gedeelte zal moeten worden omgegaan:

“Het resterende deel van het Nieuwe Gedeelte zal dan worden gesloopt. Het moet plaats maken voor de geplande derde fase. Te hopen is dat het prachtige koepeltoren-tje dat het gebouw siert, behouden kan blijven, en een goede plaats te midden van de drie nieuwe gebouwen kan krijgen. Daarmee zou de herinnering aan dat gebouw, waarin een eeuw lang met grote inzet patiënten werden verzorgd, bewaard blijven.”

Wouter Beekman, 1981

Na zes en een half jaar krijgt Wouter – een medewerker van het Provinciaal Ziekenhuis Santpoort – in geschrift bijval dat delen van het Nieuwe Gedeelte behouden dienen te worden voor de toekomst en wel op een daartoe historisch verantwoorde locatie.

* * * * *

OVERPEINZINGEN BIJ DE SLOOP VAN HET NIEUWE GESTICHT

In 1886 wordt met de bouw een aanvang gemaakt, in 1888 wordt het gebouw geopend. Nu, na 100 jaar, is HET NIEUWE GESTICHT gedoemd te verdwij-nen, ten eerste omdat het onbewoonbaar en onleefbaar is geworden, ten tweede om plaats te maken voor een nieuw op te richten afdeling.

Het vallen van de kogel maakt toch dat je wat gaat filosoferen over de functie die dit gebouw in deze zich snel ontwikkelende tijd heeft meegemaakt. Hoe velen hebben in de loop van deze honderd jaren dit gebouw betreden en hoe velen hebben het als hun huis beschouwd? Velen hebben er zich naar beste weten en kunnen ingezet om hun zie-ke medemens te verzorgen en hem een thuis geboden.

Voor de betrokkenen kan het niet anders dan goed zijn om nu in een menswaardiger onderkomen een ander thuis te vinden, ver van grote slaapzalen, waarin de privacy ver te zoeken is en waar men voortdurend rekening met elkaar moet houden.

Niet alleen voor de toenmalige bewoners zal dit van belang zijn, maar de huidige in-zichten zijn toch dermate veranderd dat dit ook geldt voor andere gebouwen op de terreinen van het voormalige gesticht MEERENBERG.

Het blijft een voortdurende taak van zowel bestuur, directie als medewerkers om voor een beter huisvesting van onze zieke mede-mens te blijven vechten in weerwil van alle bezuinigingen.

Na 100 jaar spreekt men over antiek. Moe-ten we nu werkelijk alles van dat gebouw van ons afschudden, of zullen we er nog wat van bewaren, zodat ook degene die na ons komen nog iets zullen zien bij het lezen van de historie van MEERENBERG; van dit NIEUWE GESTICHT.

Voor mij is de keus niet zo moeilijk. Voor het Nieuwe Gedeelte is een pleintje met een perk. Laat nu in weerwil van de kosten - en deze belopen echt geen duizenden guldens - het torentje van het Nieuwe Gedeelte daar plaats, samen met de gevelsteen. Plaats een en ander op een kleine verhoging, zodat een talud ontstaat. Beplant dit talud op een zodanige wijze dat als het ware een prieel uit het groen verrijst. Zie dit niet alleen als hang naar nostalgie, maar meer als een ode aan vroegere bewoners en medewerkers, zodat niet alles uit vroeger jaren vernietigd wordt.

Al met al hoop ik dat ik niet alleen sta in deze denkbeelden.

Anne Jager (Jr.) Coördinator Parken en Terreinen, 1987

Anne Jager was hovenier en opvolger van tuinbaas A. Jonker. De vader van Anne was tuinbaas van het landgoed Lindenheuvel.

* * * * *